

сл. М. Подворняк
муз. Таміла Трегуб

1. Ко-ли б смо-ків-ни-ця не при-нес-ла пло-да і тер-ном
за-ро-див і ви-но-град-ник мій, щоб ви-сох-
2. Хо-ча зем-ний у-весь дос-та-ток про-ми-не, най-біль-ше

вкри-ла - ся мо - я до - ро - га; ко-ли б прий-
ло у - се, що я по - сі - ю, і все доб -
зло не - хай спри - чи - нять лю - ди, то ві - ра

шла я - кась не - до - ля чи бі - да, не пе - ре-
ро мо - є змив лю - тий бу - ре - вій, то і то-
і то - ді не змен-шить-ся мо - я і я завж-

ста-ну я на - ді - я-тись на Бо - га. Ко - ли б не -

ді Гос-подь мо - я на - ді - я. Хо-ча і
ди на - ді - я - ти - ся бу - ду.

тем-на ніч пок-ри-є мо-ю путь, і бу-ре-вій ша-лі-є се-ред

по - ля, я з мо-їм Гос - по - дом ні - чо - го не бо-юсь,

в ру-ках Йо - го мо - я без-печ - на до - ля.